

Celldömölk, 1913. január 2. – Budapest, 2001. május 21.

Apja községi jegyző volt. Pápán érettségizett, 1937-ben Pécsen állam-és jogtudományi doktorátust szerzett. Ügyvédjelöltként dolgozott, letet az egységes ügyvédi-bírói vizsgát. 1937-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1942-ben munkaszolgálatra hívták be, 1944–1945-ben Dachauban raboskodott. Hazatérése után a Szakszervezeti Tanács megbízásából munkás-közigazgatási tanfolyamokat szervezett. 1945 őszén lett a Belügyminisztérium alkalmazottja, 1946 végétől személyzeti és szervezési osztály vezető-helyettese, rendőr alezredesi rendfokozatban. 1950. januárban letartóztatták, 15 év börtönbüntetésre ítélték. 1955 nyarán szabadult, 1956-ban rehabilitálták, 1962-ben, bűncselekmény hiányában felmentették, anyagilag kárpótolták. 1956. februártól a XI-XXII. kerületi Közért Vállalat jogtanácsosa, majd 1956 októbertől kórházban ápolták. Felépülésekor, 1958. elejétől az Élelmezésügyi Minisztérium Értékesítő vállalat jogtanácsosa lett. 1964. januárban kinevezték a Medicina Könyvkiadó igazgatójává. 1970. júliusban lett a Művelődési Minisztérium kiadói főigazgatója. 1971-től 1980. júniusi nyugdíjazásáig a kulturális miniszter helyettese volt. Szociáldemokrata párttagsága 1948. júniusban megszűnt, a Magyar Dolgozók Pártja tagja lett. 1963. júniustól tagja a Magyar Szocialista Munkáspártnak.